

2025. XI. Évfolyam/február

HorgászKalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**BOJLI
KÉSZÍTÉSE**
8. oldal

A KUKORICA
16. oldal

**ITT KERESD
A SÜLLŐT**
22. oldal

HOROGRA AKADVA PECAMAGAZIN A HATOS CSATORNÁN!

Video megtekintéséhez kattintson a képre

A HATOS CSATORNA A KÖVETKEZŐ KÁBELSZOLGÁLTATÓKNÁL ÉRHETŐ EL:

BETA TECH

tel

DIGI

invitel

T·Home

upc

MÁR MOST ETESSE BE TÁVIRÁNYÍTÓJÁT!

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak
a Kiadó írásbeli engedélyével le-
hetséges! HorgászKalandok © mind-
en jog fenntartva!

A feederezés alapjai 1. rész
4. oldal

Pérhorgász lettem
12. oldal

Horgász hit
20. oldal

Görbüljön a bot – irány a Mars!
26. oldal

A feederezés alapjai 1. rész

feeder horgászat

www.horgaszkalandok.hu

Ezt én is kitalálhattam volna! - hasított belém a felismerés, amikor először találkoztam a feeder botos horgászattal. Gondolom sok horgásztársam érezhetett ugyanígy. A folyókon nevelkedett horgászoknak ugyanis az elv ismert, bár a kényszer szülte. A fenekező horgászat alapvető kelléke, a kapásjelző nem használható a folyókon, az erős sodrásban, ezért, amióta az eszemet tudom, a spiccet nézem. Innen ez az érzés. Csak össze kell párosítani a folyó és az álló vízi fenekező módszert, egy kicsit finomítani a spiccen, kitalálni egy csomó kiegészítőt és már kész is a feeder!

Lehet, hogy a fejlesztők is ugyanígy gondolkodtak, bár nem hiszem. Néha az egyszerű dolgok a nagyszerűek. De mit is jelent ez a szó. Ezer-szer leírták már, de hátha valaki nem tudja: feeder = etető, adagoló. Tehát etető, vagyis etető kosaras horgászat. Nagy dilemma előtt áll az a horgász, aki ma akarja elkezdni a feederező karrierjét a horgásztársadalomban. A horgászbot pultja előtt állva kell rádöbbsennie, hogy ez nem olyan egyszerű döntés. A boltos egyre másra teszi fel a kérdéseket, a pénztárgép csak kattog, csak kattog és csak egy dologra tudunk gondolni, hogyan fogjuk ezt otthon elővezetni! Ebben a káoszban próbálunk meg segíteni horgásztársainkon abban, hogy milyen botot, milyen orsót, milyen kiegészítőt stb. vegyünk, hogy állítsuk össze a szereléket, hogy horgásszunk. Remélem, hasznos tanácsokat tudunk adni.

Akkor szereljük: végy egy feeder botot, egy orsót, zsinórt, horgot, feeder kosarat, gubancgátlót, forgót, gyöngyöt, vagy gumiütközőt, erógumit. Biztosan kihagytam valamit!

Kezdjük a botnál: általában 3.30 és 3.90 méter között lehet hozzá jutni, bár vannak ettől eltérő méretek is. Az új generációs feedereken megtalálhatjuk a dobó-súlyt, de sok boton csak a következőket olvashatjuk: Heavy, Medium és H/M azaz Heavy/Medium. Újabban kijöttek az Extra Heavy jelöléssel ellátott botok is. Ezek a jelölések a bot keménységét jelölik. Sajnos, a tapasztalat azt mutatja, hogy az értékek gyártótól függően változnak, ezért amikor kiválasztjuk a botot,

ne csak ezekre a jelölésekre támaszkodjunk. Fogjuk kézbe a botot, nézzük meg elég gerinces-e. Kérjük meg a boltost, hogy mutassa meg a bot karakterisztikáját. Ez lehet, hogy nem nagyon fog neki tetszeni, de ennyi pénzért! Szóval a boltos megfogja a spiccet, mi pedig elkezdjük felfelé húzni a botot a nyél-nél fogva, vagy fordítva. A bot akkor viselkedik rendesen, ha először a spicc részénél hajlik, majd, ahogy intenzívebbé válik a húzás, szépen parabolászerűen behajlik az egész, közben éreznünk kell, hogy a bot bekeményedik. Az nem jó, ha a bot első két harmada olyan, mint egy vascső és csak a harmadik harmad dolgozik. Sok szép halat veszíthetünk el, ha a bot rugalmatlan! Vizsgáljuk meg a gyűrűket. Csak jó minőségű gyűrűkkel ellátott botot vegyünk, mert a vékony zsinór könnyebben kikezdi a rosszabb minőségűeket!

Nem fér kétség afelől, hogy a feederes, vagy ahogy nálunk nevezik az etetőkosaras horgászat, az egyik legeredményesebb fenekező horgászmodszert. Általában a szerelék összeállításához sem kell különösebb szak tudás, és ami a felhasznált etetőanyag mennyiségét illeti, a fenekező módszerek közül ez a módszer igényli a legkevesebbet. Egy kilogramm száraz anyaggal és némi élő csalival sikeresen végig lehet vinni egy horgászatot, míg más módszerek esetében a hal helyben tartásához ennek többszörösére is szükség lehet.

A finomszerelék horgászmodszerek többsége, mint például a match vagy a rakósbotozás, aprólékos előkészületet, a szerelék nagy mennyiségének hasz-

nátát igényli, ami sokszor elbátortalanítja a kezdő horgászokat. Az összeállítás, a helymegválasztás, a helyes zsinórtípus kiválasztása, a fenékviznyók felmérése mind-mind időt igényel, értékes időt, melyet nem horgászattal töltünk. Nem úgy a feederes módszer esetében. A feederes horgászat mindközül a lehető legegyszerűbb horgászmodszert, ami a felhasznált szerelék, az etetőanyag mennyiségét és az előkészületre fordított időt illeti.

A következő részben kitérünk a végszerelék kellékeire, de addig is menjenek ki feederezzenek egyet, meg látják egyszerű és hatékony. Görbüljön a feeder!

-GER

HYDRA HOLLOW ELASTIC csőgumi

BEVEZETŐ
AKCIÓ

HYDRA csőgumi több átmérő kivitelben, 5 m hosszúsággal.

- 1,5 - piros
- 1,8 - fehér
- 2,1 - kék
- 2,3 - sárga
- 2,5 - zöld
- 2,8 - narancs

KLICK
IDE!

HYDRA SOLID FUDION gumi

BEVEZETŐ
AKCIÓ

- 1,06 mm
- 1,26 mm
- 1,42 mm
- 1,66 mm
- 1,84 mm
- 2,15 mm
- 2,30 mm
- 2,42 mm
- 2,72 mm
- 2,85 mm
- 3,05 mm

Újronna kifejlesztett hibrid gumipasztából készült, melynek köszönhetően rendkívül kopásálló és ellenáll az UV sugárzás okozta károknak.

HYDRA TOP GUM FLUO gumi

BEVEZETŐ
AKCIÓ

- 0,68mm - lime zöld
- 0,76mm - narancs
- 0,88mm - kék
- 0,95mm - magenta
- 1,06mm - sárga
- 1,13mm - pink
- 1,20mm - fekete
- 1,40mm - világos sárga
- 1,60mm - piros
- 1,80mm - zöld
- 2,10mm - ég kék

Dupla latex rétegből készült fluoreszkáló gumi. A külső réteg felelős a tartósságáért és erősségéért, illetve az egyenes sima felületéért. A belső réteg pedig az ütközés csillapításáért felelős.

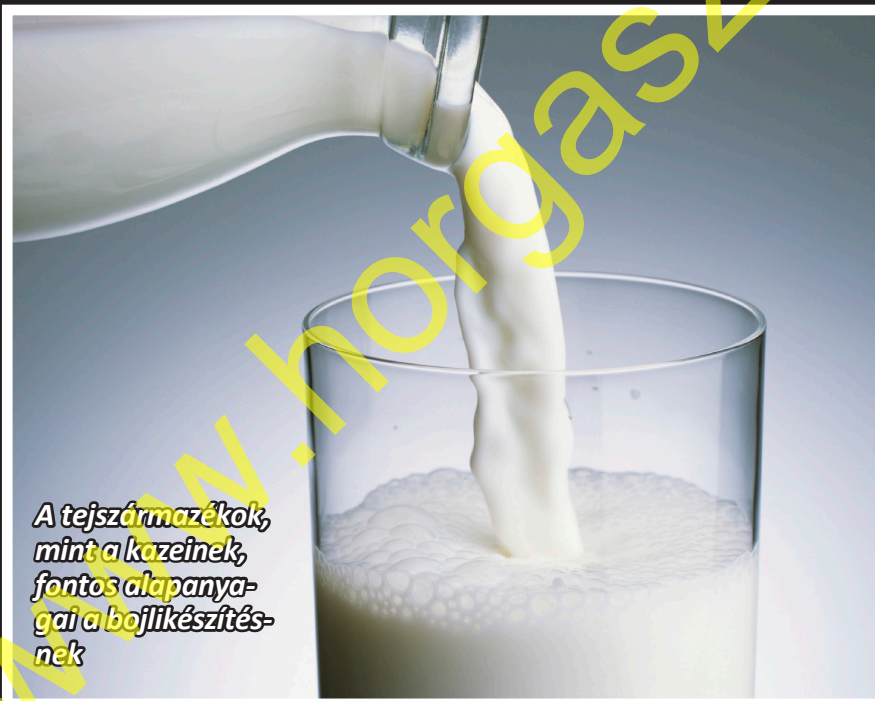
Bojli készítése

Azon horgászok számára, akik maguk készítik a bojlit, létfontosságú, hogy megértsék és ismerjék a használt lisztek összetételét és viselkedését. Az alábbiakban próbáltam néhány szóban összefoglalni a leggyakrabban használt lisztek, tejszármazékok legfontosabb tulajdonságait, előnyeit vagy esetleges hátrányait.

A BOJLIKÉSZÍTÉSBEN FELHASZNÁLT LISZTEKET HÁROM KATEGÓRIÁBA SOROLHATJUK BE:

- **MENNYISÉGI LISZTEK:** ezek azok a lisztek, melyek meghatározzák a bojli felépítését és biztosítják annak megfelelő működését, tartósságát a vízben.
- **ÍZESÍTŐ LISZTEK:** ezek adják a keverék ízét és fehérjetartalmát. Ha ezeket a liszteket nagyobb arányban használjuk, akkor a keverékben mennyiségi összetevőként is szerepelhetnek.
- **KIEGÉSZÍTŐ LISZTEK:** ezeket a liszteket nagyon kis arányban használják az alapkeverékben. Magas vonzóképeséggel és proteintartalommal rendelkeznek.

A TEJSZÁRMAZÉKOK

A tejszármazékok, mint a kazeinek, fontos alapanyagai a bojlíkészítésnek

Az ízesítő vagy a mennyiségi lisztek között a tejszármazékok fontos szerepet játszanak. Az ok, amiért olyan gyakran használják: a magas fehérjetartalom és a tápláló hatás. Ezek mind vonzó tulajdonságok. Ugyanakkor vannak hátrányos tulajdonságaik is a tejszármazékoknak, ami miatt esetleg kihagyjuk az alapkeverékből:

- érzékenyek a fényre és a melegre
- az idő múlásával veszítenek jó tulajdonságaikból

- drágák, ami azt bizonyítja, hogy kifejezetten bonyolult kémiai folyamatok kellenek az elkészítéséhez.

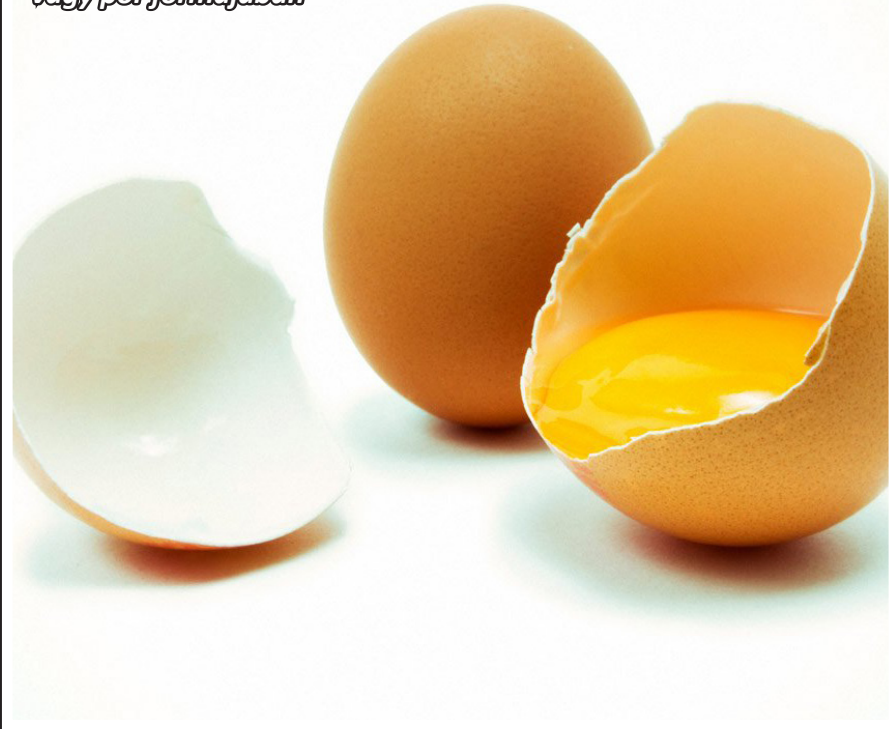
Talán mindenki számára az egyik legismertebb tejszármazék a laktalbumin, ami a kazein tejből való kivonása után nyerhető. A kazein két fő fehérjeformát tartalmaz: laktalbumin és laktoglobulin. Mindkettő gazdag aminosavakban, ezért sok fontos és „menő” recept alapját képezik. Ha a negatív oldalát nézzük: rövid idő alatt képes elveszíteni jellemzőit. Ennek megelőzéséért sötét színű zsákokban kell tárolni és óvni kell a nap sugaraitól. A magas hőmérséklet gyors, pusztító hatást gyakorol rá. Hogy a csaletek könnyebben emészthető legyen, más tejszármazékokkal összekeverve használják. Az alapkeverék összetömegének csak a 10-30 % - át teheti ki. Nagyobb mennyiségben nem ajánlott használni. Fehérjetartalma 85 % és 90 % között változik.

A kazein a legfontosabb tejfehérje. Tehéntejből nyerik hosszú és bonyolult kémiai folyamat során. Ez egy finom, fehér por, a következő jellemzőkkel: magas fehérjetartalom, könnyű emészthetőség. A kazein korlátozza a főzési időt és lassú aroma szóródási időt garantál. Ez utóbbi jellemző azért fontos, mert hosszú horgászatok során előfordulhat, hogy a bojli túl hamar szétszórja az aromákat a vízben, ami után magába szívja a nem kívánatos szagokat: pl. az iszap szagát. Ilyenkor a bojli vonzó hatása nagyon megromlik, sőt taszító is lehet. A kazein miatt ez csak nagyon hosszú idő után következhet be (több mint 24 óra). Ráadásul a ponty könnyedén képes energiává alakítani a kazeint, ezért lehet használni mennyiségi összetevőként 50 %-os arányban. Fehérjetartalma 95 % feletti.

KALCIUM KAZEIN: aminosav tartalmával teljessé teheti az alapkeverék tápértékét. Fehér, nagyon finom liszt, alacsony sűrűséggel – helyettesítheti a kazeint. Legfontosabb jellemzője éppen az alacsony sűrűség. Alapösszetevő lehet a pop-up bojlíkészítésénél 10-30 %-os arányban. Fehérjetartalma 90 % felett van.

Szóda kazein egy másik fehérje, melyet kémiai kezeléssel nyernek. A legfinomabbnak tartják az összes tejszármazék közül. Szilárdító (megkötő) hatásai vannak és ezért használják, hogy lerövidítsék a főzési időt. A rövid főzéssel elérhetjük, hogy a bojli minimálisan veszítsen a tápláló tulajdonságaiból és aromáiból. Éppen ezért nagyon értékes összetevő. 10-20 %-os arányban használják. Fehérjetartalma 95 %.

*A tojást használhatjuk frissen
vagy por formájában*

TOJÁS SZÁRMAZÉKOK

A tojásport a tojás dehidratálásával nyerik. Hasznos, amikor nincs kéznél friss tojás. Egy egész tojásnak körülbelül 13 gramm tojáspor felel meg. Általában egy kiló egyszerű alapkeverékhez elegendő 60-80 gramm tojáspor. A tojáspor a bojlit tömörre teszi, ami miatt az

akkor is érződik, ha csak 5 %-os arányban használják.

Tok liszt könnyű és hatékony, 35 % feletti arányban használható. Fehérjetartalma 60 %-hoz közelít. Jó mennyiségi összetevő, könnyen emészthető és kedveli a ponty.

aromák nem azonnal, hanem fokozatosan szabadulnak fel. Fehérjetartalma 50 %.

HALLISZTEK

Ha jó minőségűek, a hallisztból kiváló minőségű bojlit készíthető. Angliában kezdték használni több mint 25 éve, és a tapasztalatok azt mutatták, hogy hatékony hosszú távon is. Főbb jellemzői: magas tápérték, nagy vonzóerő, teljesen megemészthető. Vonzalom szempontjából minden más ma ismert lisztnél jobb. Főként angol néven ismert (Fishmeal), mely név arra utal, hogy ezek a bojlit nagy arányú hallisztet tartalmaznak.

Garnélarák liszt egy rózsaszín liszt, mely hatékony és nagyon aromás. Főként a jó minőségű, felső kategóriás alapkeverékekben van jelen, melyeket tápláló szempontból gazdagít. Kis sűrűsége arra kényszerít, hogy csak 5-10 %-os arányban használjuk. Fehérjetartalma 60 % körüli. Aromája

*A füstölt heringből készített liszt
tapadása gyenge*

*A garnélából készült liszt
fehérjetartalma 60 % körüli*

Szardínia liszt nagyon jól emészthető, ezért lehet használni 50 % feletti arányban. Színe sötét, ami miatt nehéz színezi, azonban az erős szaga pótolja ezt a hiányt. Fehérjetartalma 60 %.

Heringlisztet a füstölt hering megőrlésével is nyerhetünk. Eredmény egy olajos liszt, melynek tapadása gyenge. Nem több mint 5-10 %-os arányban használható.

HÚSLISZTEK

A vegyes húsliszt sötét színű és magas fehérjetartalommal rendelkezik. Azonban még nem teljesen világos, hogy mennyire tudja a hal megemészteni a húst. Ezért véleményem szerint olyan csalikhoz célszerű használni, melyekkel masszív etetést végzünk és melyek rövid idő alatt hoznak eredményt. 7-10 %-os arányban javasolt használni. Fehérjetartalma kb. 80 %.

A májliszt sötét barna színű, finom anyag. 5-10 %-os arányban használható. Fehérjetartalma meghaladja a 85 %-ot. Használható bármilyen otthoni keverékhez

*A szardiniából készült
liszt jól emészthető*

vagy a boltban vásárolt feljavításához. Erős vonzó tulajdonságai vannak, ezért használható hideg vízhez gyártott csalihoz, amikor a ponty étvágya gyenge.

VÉGEZETŰL NÉHÁNY ÁLTALAM HASZNÁLT RECEPT.

30 % gríz, 20 % szójaliszt, 20 % halliszt, 10 % tejpör, 10 % kazein, 10 % búzacsíra. Ez egy közepesen magas fehérjetartalmú keverék, melyet közepes tartósság jellemez és melynek értéke növelhető jó minőségű aromák hozzáadásával.

HNV: 50 % kazein, 25 % tejpör, 15 % búzacsíra, 10 % szójaliszt. Ez egy kb. 58 %-os fehérjetartalmú recept, mely messze elmarad az eredeti HNV csalik magas fehérjetartalmától. A HNV bojlík elkészítése különbözik a másfajta bojlík elkészítésétől.

Először is a főzés időtartama rövid, nem több 1 percnél, hogy ne illanjanak el az összetevőkből az aromák,

Mindig törekedjünk a minőségre

illatanyagok. Legtöbb 24 órára hagyhatjuk száradni a bojlíkat, ami után le kell fagyasztani, hogy ne menjenek tönkre.

Remélem sikerült néhány hasznos információval szolgálnom, és a fent leírtak segítséget nyújtanak a megfelelő lisztek kiválasztásában.

László Attila

BATMONKEY

BÉRELI AKKUMULÁTORT ORSZÁGSZÉRE

Hogyan működik az akkumulátor bérlése?
Egyszerűen válaszd ki a szükséges akkumulátort, a bérlés időtartamát, és add le rendelésedet online. Ezután mi ellenőrizzük kérésedet, majd visszajelzést küldünk, így ezzel tudod véglegesíteni foglalásodat.

[www.batmonkey.hu](#)

BAT MONKEY

Pérhorgász lettem

Felhőtlen gyerekkoromat éltem. Természetesen a vízparton töltöttem szabadidőm jelentős részét. Azon a számomra emlékezetes napon sem volt ez másként, az utcánk végében csordogáló tisztavízű folyóban hajkurásztam a paducokat. Nagyon szerettem őket, főként azért, mert szépek voltak és sokat lehetett fogni belőlük, nem nagyon maradt időm unatkozni a partmenti fák árnyékában.

Már a sokadik pirosúszonyút csúsztottam a haltartóba, amikor valami furcsa dolog történt. Határozott kapásnak szúrtam oda, az alig húszcentis halacsának nem volt túlságosan sok esélye a gyermekem hévvel szemben. Néhány másodperc alatt a parti fűbe fektettem. Ekkor vehettem csak szemügyre alaposabban. Pikkelyei

aprók voltak, ezüstösen csillogtak a déli napfényben, teste megnyújtott és oldalról lapított volt, ritkásan, fekete pöttyök tarkították. Szeme feltűnően nagynak hatott, főleg picike szájához képest. Hatalmas vitorlaszerű piros, fekete pöttyös hátsúszonya valósággal lenyűgözött. Tüzetesebb vizsgálódásom eredményeképpen felfigyeltem a farok háti oldalán található zsírúszójára is. Rögtön eszembe ötlöttek a horgászkönyvekből tanultak: ez egy pisztrángféle, csak azoknak van zsírúszonyuk. Akkor viszont fogainak is kell lenniük – gondoltam – és valóban így volt, szájában apró fogacskák sorakoztak. Azon a napon a paducok iránti vonzalmam elúszott a ragyogó folyó hátán. Az újonnan megismert halacska szépsége messzemenően lenyűgözött, elhatároztam, hogy mindent megtudok róla és *pérhorgász* leszek. A hal, amit azon a napon, gyerekként sikerült

fognom nem volt más, mint egy igazi *pénzes pér*, Én pedig buzgóságomban kikiáltottam a vizek királynőjének.

Sok partot mosott el gyerekkorom óta kedvenc folyóm és sok szigetet épített, jómagam is felnőttem a feladathoz. Igazi pérhorgász lettem és megpróbáltam az idők folyamán minél több dolgot megtudni az én szépséges királynőről. Jó ideig csak a horgászkönyvek színes oldalain találkoztam újra a pérhallal. Ezek

a könyvek viszont nagyon sokmindent osztottak meg velem kedvenc halamról. Megtudtam, hogy a pénzes pérről egész halszintájt neveztek el, ez mindenképpen gyakoriságára utal. A pérszintáj a pisztráng- és a paducsintáj közé esik, ez általában magas- dombvidéki vagy alacsony- hegyvidéki folyószakaszokra esik. Kimondottan igényes, a víz minőségére fokozottan érzékeny halfajról beszélünk. Farokúszója erőteljes, nagy és mélyen kivágott, az ivarérett hímek hátúszója jóval magasabb, de a többi úszójuk is, a farok alatti kivételével erőteljesebbek az ikrásénál. Páros úszói sárgásak, pirosas árnyalatokkal. Főleg az idősebb egyedeknél a pikelyzet rózsaszínű árnyalatokat mutat, míg ívási időben a hímek oldala vörhenyessé válik. A bővizű folyókat kedveli, ezekben jelentős állománya alakulhat ki. Tápláléka változatos, elfogyasztja a rákokat, rovarokat, férgeket, puhatestűeket, kárt tesz más halfaj ikrájában és ivadékában.

Ilyen és ehhez hasonló információkkal traktáltak a szakkönyvek, én meg beszereztem életem első legyezőbotját, hiszen a pérhal természetes csalikkal való fogása mindenek előtt etikátlan, de nem utolsó sorban törvénytelen is.

Már kezdeti próbálkozásaim során tettem néhány hasznos megfigyelést. Rájöttem, hogy a pisztránggal ellentétben a pér korántsem félénk hal, majdhogyanem vakmerő. Sokkal inkább válogatós, előfordul, hogy olykor egyszerűen nem találunk az ízlésének megfelelő műlegeket a dobozunkban. Próbálkozha-

Horgászfelszerelésünk minden esetben legyen a hal méretéhez igazodó. A hármas vagy maximum négyes zsinórosztályú felszerelés ajánlott. Előkénk ne legyen vastag, a légy felőli vége ne haladja meg a 0,14 millimétert. Legyünk minden esetben igazodjon halunk kis szájméretéhez, a legelterjedtebb pérlegyek 14-18-as horgokat díszítenek. Halunk rendszerint csapatokba verődve őrzi a rajzó rovarokat, ha egyet elcsíptünk, ne csináljunk nagy zajt, mert rendszerint a társait is rá lehet szedni.

Végezetül néhány jól bevált pérlegyet említenék meg, a teljesség igénye nélkül és saját tapasztalataim alapján. Az általam leginkább horgászott vizeken a legjobban a sötétebb galléros szárazlegyek és az aranyfejes nimfák arattak. Szárazak közül mindenképpen érdemes kipróbálni az Olive Dunt, a Blue Quillt, a March Brownt, az Adams Parachute-t, a Dark Handricksont és a különböző CDC parachute legyeket.

tunk lépre csalni szárazlegyekkel és nimfákkal egyaránt. Jómagam a nyári időszakban szinte kizárólag csak szárazlegyeket kötök fel, amelyet ha megfelelően választunk ki és tálalunk fel, akár a lábunk előtt is elkap. Szereti a sodródó rovarokat és a domolykóval ellentétben, nem reagál intenzíven a beeső légyre.

A nimfa gyűjteményünkben nem hiányozhat a Hare's Ear aranyfejes változata, a Pheasant Tail, a Blood Worm, a különböző cseh nimfák.

Végezetül azt kívánom mindenkinek, hogy töltsön felejthetetlen órákat a vizek királynőjével.

A.I.

Aranyponty

Cégünk megbízható élőhal ellátó partnere a magyarországi horgászegyesületeknek és horgásztavaknak, egész évben!

Horgászcentrum

Sárbogárd-Örspusztá

60 hektáros horgászcentrum
szállásokkal, horgászbolttal!

Rétimajor

Étterem, Halászati múzeum,
panzió szállások, rendezvényhelyszín

www.retimajor.hu

Halvásárlás: halaszat@aranyponty.hu

Horgászinfo: +36 30/380-6522

Étterem: +36 30/289-0215

A kukorica

Majdnem minden horgász tudja, hogy a kukorica milyen nagyszerű csali, hiszen képes igen nagyszámú pontyot is odacsalni a beetett helyre. Nem tudnám pontosan megmondani mi az, ami ennyire befolyásolja a ponty vonzalmát a kukorica iránt, de azt pontosan tudom, hogy nem nagyon tud neki ellenállni.

Több mint húsz éve horgászom kukoricával, de amint észleltem kiemelkedően jó tulajdonságát, használni kezdtem folyamatosan. Még a hideg téli hónapokban is bevált, valószínű jól látható sárga színe és vonzó illata miatt.

Horgászathoz kétféle kukorica típust használhatunk: a szemes kukoricát és a kukorica pelyhet. Először nézzük a szemes kukorica előkészítését. Sokat olvastam különböző előállítási és optimális technikákról: áztatás, aromatizálás, főzés stb. Mindegyiknek megvan a maga sajátos szerepe. Őszintén szólva, nem hiszem, hogy nagyon fontos, milyen módon készítjük el kukoricánkat, és azt hiszem, egyik eljárás sincs előbb a másiknál. Amire nagy hangsúlyt kell fektetni, ugyanúgy mint a többi szemes magvak esetében is: az előállítási folyamat szigorú betartása. Más szavakkal a kukoricát előbb áztatjuk, és csak azután főzzük, hogy biztosak legyünk abban, hogy a kukoricaszemek nem a ponty hasában kezdenek dagadni. A helyes előkészítés megnöveli a kukoricában rejlő csalogató erőt, hozzájárul a kukoricaszemben rejtőzködő természetes aromák szétterjedéséhez, amely a száraz vagy csak áztatott szemek esetében nem lehetséges. Azt tanácsolom, hagyjuk a kukoricát ázni minimum 24 órán keresztül, de jobb, ha 36 vagy 48 óráig ázik. A kukorica nem szív magába sok vizet, elegendő, ha a víz csak pár centivel lepi el. Miután eleget ázott, tegyük át egy fazékba és főzzük fél órán keresztül. Főzés után a kukoricát főző levéllel együtt öntsük át egy hermetikusan záruló fedéllel rendelkező vödörbe, majd hagyjuk kihűlni. Ez idő alatt is szív magába még vizet. Minél több vizet vesz fel annál jobb!

Három vagy négy nap múlva, láthatják majd, amint a vízfelszínen buborékok jelennek meg – ez azt jelenti, hogy kukoricánk erjed. Én szeretem addig főzni a kukoricát, amíg megreped, és láthatóvá válik puha belseje. Szerintem ebben az állapotban erjed a legjobban. Továbbá szeretek még áztatás előtt a vízhez aromát adni, így már áztatás közben magába szívja azt. Kedvelem a vanília, gyümölcs, tejszín és vajjas aromákat. Általában

10 ml aromát adagolok egy kilogramm száraz kukoricához.

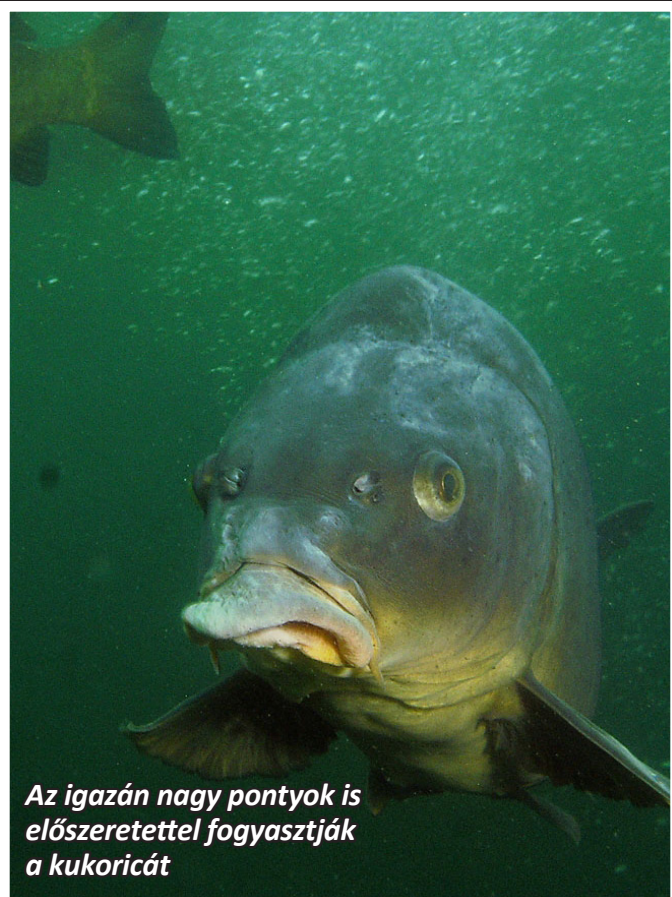
A kukorica egy másik előállítási módja, a kuktában való főzés. Nagyon kényelmes megoldás, főleg ha azt a vízparton tesszük. Előnye, hogy az áztatás idejét 12-14 órával is megrövidíthetjük, majd ezután 15 percig főzzük. Végtermékként egy jól megdagadt, könnyed és puha kukoricát kapunk, amely a későbbiekben a ponty gyomrában nem okoz emésztési problémát. Főleg ha erjedni egy jól zárható vödörbe tesszük, ki a napra. Ha

Léteznek vörös-barnás színű kukoricák is

tóparton készítem el, akkor éjszakára beteszem a kukoricát egy pontytartó székbe, majd reggel 3-4 kilónként megfőzöm a kuktában.

Léteznek olyan horgászok is, akik nem fásasztják magukat a főzéssel. Főzés nélkül 3-4 napos áztatás után máris a vízbe szórják. Egyetértek azzal, hogy 3-4 nap elegendő a kukorica áztatásához, de azzal, hogy nem főzik meg, azzal nem értek egyet. Ez egy olyan... félig elvégzett munka. A nem főzött kukoricaszemek sokkal nehezebben erjednek, és nem bocsátanak ki magukból

Az igazán nagy pontyok is előszeretettel fogyasztják a kukoricát

semmilyen főtt kukorica jellegű aromát. Én személyesen, semmiféleképpen nem használnék főzetlen kukoricát! Ahhoz, hogy a kukorica teljesen kifejtse és szabadon engedje a benne rejlő ízeket, meg kell főzni!

Több horgásztól hallottam már, hogy az áztatás akkor jó, ha beindítja a csírázást. Igaz, hogy a csírázatáshoz több idő kell, és csak akkor csírázik valami, ha megfelelő a környezet. Azt aláírom, hogy egy kissé kicsirázott kukoricaszem vonzóbb lehet, mint egy fentebb leírt eljárással készített társa (mert az amidon átalakul cukorrá), de ne felejtjük el, ez az eljárás hosszadalmas. Sőt, ebben az állapotban is meg lehet főzni őket, mert így puhábbak lesznek és megállítjuk a csírázás folyamatát. (Nehogy horgászat végére már egy egész kukoricaszár fejlődjön ki a vödörben!) Használjanak egy nagyobb edényt vagy kuktát és főzzék bátran úgy 20-30 percig benne a kicsirázott kukoricát. Meglátják tökéletes lesz.

A kukoricapelyhet (úgy néz ki, mint a reggelire használt társa melyet tejjel eszünk, de nem egy és ugyanaz) könnyebb és gyorsabb előállítani, mint a kukoricaszemet. A pelyheket tegyük bele egy vödörbe és adjunk hozzá vizet, majd hagyjuk pihenni 12-24 órát. Ez idő alatt a pelyhek megpuhulnak közben egy tejszerű, viszkóz folyadékot bocsá-

tanak ki magukból, amitől a víz fehér, opálos lesz. Felgyorsíthatjuk a folyamatot, ha hideg víz helyett forró vizet használunk, majd hűlni hagyjuk egy jól lezárt vödörben. Mikor már komplett kihűlt máris használható.

Én úgy gondolom, hogy a kukoricapelyhet attól függetlenül, hogy könnyebb vele dolgozni, messze nem olyan jó, mint a kukoricaszem. Viszont más etetőanyagokkal összekeverve vagy pellettel, zabbal vagy tört kendermaggal nagyon is jó lehet. Hogy megnöveljem az ilyen keverékek hatását, szoktam hozzáadagolni különböző folyékony készítményeket (food liquid). Próbálják ki Önök is! Adagoljanak 5 kg beáztatott etetőanyagukhoz 50 ml food liquid édesítőszerrel és két konzerv sűrített tejet, majd hagyják éjszakára, hadd szívja magába. Ha túl híg lesz a kukoricapelyhes keverék, akkor nyugodtan adhatunk hozzá száraz etetőanyagot addig, amíg megfelelő nem lesz.

AZ ETETÉS

A ponty szereti nagy mennyiségben zabálni a kukoricát, ezáltal szükség van a nehéz etetésre. A horgászat kezdetekor, két-három kilogramm kukoricát szoktam beszórni nekifutásból, majd minden kifogott hal után beszórok még fél kilót. Lehet, hogy Önök meglepődnek ezen és túl soknak találják, de higgyék el nekem nem lepődnének meg, ha látnák, hogy az etetésről kifogott és számban tartott pontyból, egy éjszaka folyamán, mekkora kukorica mennyiség jön ki! Hihetetlen!

Legjobb fogásaimat nem széles sávban szétszórta helyekről könyvelhettem el, hanem kis és szűk sávban etetett helyekről. A pontyok miután megtalálták az etetett helyet, beteszik fejüket a „tányérba” és csak zabálnak és zabálnak, addig, míg el nem fogy az utolsó szem kukorica is. Tehát ezért ajánlott a kis felületen történő intenzív etetés.

A kukoricaszemeteket könnyen bejuttathatjuk csúzlival is

A kukoricát mindig áztassuk, majd azután főzzük meg

A kukoricapehely, amint azt már mondtam, jó adalék és hasznos lehet az etetőanyagban. Én saját magam állítom össze az etetőanyagot, nem szoktam használni az üzletben megvásárolhatókat. Az etetőanyag, amelyet én készítek, kukoricapehelyből, zabból, pelletből és tört kendermagból áll. Mindegyikből egyenlő részt adagolok, és külön-külön készítem el. Előbb a kukoricát, majd a zabot és a kendert, legutoljára pedig a pelletet teszem bele. Ebben az esetben is, mind minden más etetőanyag esetében is, kell tudnunk, hogy mekkora adagot szórjunk be ahhoz, hogy az a későbbiekben megfelelően fejtsse ki hatását. Nehéz etetéskor a szemes kukoricával ellentétben, a pelyhes etetőanyagot nem mindig használjuk nagy mennyiségben. Mégis ha intenzíven horgászunk vele és mindig használjuk, akkor belőle is elhasználunk elég sokat. Én öt kilogrammos adaggal szoktam kezdeni és van, hogy egy nap alatt kétszer megismétlem az etetést, ugyanennyi anyaggal. Természetesen ez csak akkor van így, ha a halak részéről nagy az érdeklődés iránta.

Nemrég megtörtént velem, hogy az egyik horgászatom során, akkora volt az érdeklődés a pelyhes etetés iránt, hogy kénytelen voltam naponta beszórni 20 kg-ot is belőle, ahhoz hogy a halat helyben tudjam tartani. Sok volt a munka vele, de megérte, több mint száz pontyot sikerült megfognunk öt nap alatt! Az ilyen vagy hasonlóképpen előállított kukoricapehely tartalmú etetőanyagok nagy előnye, hogy különösebb nehézség nélkül és könnyen előállíthatók. Nincs szükség főzésre, elég csak az áztatás. Ez idő alatt szépen magába szívja az aromákat és édesítőszeret, és már reggel használhatjuk is.

A SZERELÉK

Mikor a kukoricás etetésen megy a hal, nincs szükségünk különösebben felszerelt szerelékekre. Az én végszerelékelem egészen egyszerű:

Vegyenek elő egy 1-es számú pontyozó horgot, majd egy fonott zsinórból, melynek külső része műanyaggal van bevonva, kössenek rá egy csomó nélküli kötést. Egyelőre ne bontsák fel a műanyagot semmilyen zsinór részről! A hajszálélőket mérjük ki úgy, hogy arra elférjen két vagy három szem kukorica, majd a véghurokba ütőzőnek tegyünk egy sárga színű úszó habot, amely amellet, hogy meggátolja, hogy a szemek lecsússzanak, csalinkat fel is emeli úgy, mint egy pop-up szerelék. A hajszálélőkén azért kell rajta hagyni a műanyag burkolatot, mert befolyásolja a horog állását, amely így mindig a hegyével lefele fog állni és ezáltal könnyebben akad. A végére nem

maradt más hátra, mint az, hogy egy kis részen távolítsák el a zsinórról a műanyag burkolatot, 1-2 centiméterrel a horog felett. Ezáltal a horog egy kis lengő effektust kap. Az angolok ezt a jelenséget úgy nevezik, hogy hinge-rig.

A pelyheket tegyük bele egy vödörbe és adjunk hozzá vizet, majd hagyjuk pihenni 12-24 órát

Teszteljék szereléküket, hogy láthassák mennyire lebeg, és ha szükséges tegyenek rá még a kibontott zsinór rész felett, egy ólom sörétet, amely a vízfenéktől csak 1-2 cm-re engedi kiemelkedni horgunkat.

A POP-CORN KUKORICA

Nem tudom úgy befejezni cikkemet, hogy ne említsek meg egy olyan kukorica fajtát, amely a horgászok köré-

A pattogatni való kukorica illata sokkal intenzívebb, mint a hagyományos kukoricáé

ben nagy elismerésre tett szert: ez a kis szemű, pattogatni való kukorica. Sikeressége hasonlít a tigrismogyoróéhoz. Amikor a tigrismogyoró felkeltette a horgászok figyelmét, az átlagos méretű szem volt a nyerő. Jól lehetett fogni vele a halat, de ez csak rövid ideig tartott. A következő lépés a nagyobb szemű tigrismogyorókra való áttérés volt. De ez sem tartott sokáig. Napjainkban megváltozott a helyzet, most már a horgászok a kicsi szemű tigrismogyoróról áttértek a nagyon kicsi szeműre. A mini tigrismogyorók sikeressége figyelemre méltó!

Hasonlóan sikeresnek látom a pattogatni való kukorica jövőjét is. Sokkal jobban lehet vele horgászni, mint azt tehetjük a közönséges nagy szemű kukoricával. Az etetésen ott, ahol egy nagy szemű kukorica foglalna helyet, a ponty tucatnyi szemet talál a pattogatni való kukoricából és ezáltal a halnak nagyobb pepecselést tudunk nyújtani. Még hozzátehetjük azt is, hogy a pop-corn kukorica illata sokkal intenzívebb, mint a hagyományos kukoricáé.

Előkészítésénél ugyanúgy járok el, mint a nagy szemű kukorica esetében, csak nem teszek hozzá semmilyen aromát, mert az aroma elnyomná a kukoricaszem sajátos ízvilágát. Kizárólag édesítőszeret használok, és ezzel áztatom.

Fogadják meg tanácsaimat, és próbálják ki! Rövid idő alatt tapasztalni fogják, hogy a kukorica valóban egy sárgaszínű csoda csali!

László Attila

CUKK®

HALCSALI - BAIT

LUKE!

**KLIKK
IDE!**

EZT VIDD PECÁZNI!

EBBEN VAN AZ

IGAZI ERŐ!

Horgász hit

Félreértés ne essék, nem mitológiai tanulmányt, valószínűsítő tartalmat hordozó sorokat akarok itt papírra vetni. Vagy bizonyos értelemben mégis? Kétségtelen, a horgászoknak is megvan a maga babonákkal átszőtt hitvilága. Például: ki miben hisz, azzal fog. Mármint csalival és halat. Különben miért ismernénk annyi horgászregét, amely a megmagyarázhatatlan, a misztikum képzeletbeli világába ragadná fantáziánkat.

Hétköznapi eset: két horgász közösen süllőzik több alkalommal, az egyik flitteres zöld színű twistert, a másik pirosat használ és egyformán fognak. Mind a kettő az általa használt színben hisz. Kitalálják, hogy twistert cserélnek egymással, és úgy folytatják a horgászatot. Mit gondolnak, mi történt? Semmi. A szó szoros értelmében, ugyanis a továbbiakban egyiküknek sincs még rávágása sem. Ezt követően, még helyet sem változtatva, visszateszik kedvenc twistereket és láss csodát, mind a ketten süllőt akasztanak. Ezek után persze semmi rendkívüli sincs abban, ha köreinkben a hit és hiedelem rendkívüli teret hódított magának. És itt van még a "csodálatos fahalak", a rapalákról szóló, egymásnak homlokegyenest ellentmondó szakvélemények ezerarcú kavalkádja.

Számomra mégis különösebb az etetőanyagok körül kialakult titok, a mágikus hókusz-pókusz kiismerhetetlen világa. Mindezt nem teljesen laikusként írom, mert jómagam is keszegkedvelő horgász vagyok, az üzletekben található közismert nyugati és hazai etetőanyagok döntő többségét többször is kipróbáltam, változó eredménnyel.

A transzcendentális kód akkor kezd sűrűsödni, amikor belemerülünk az etetőanyag alkotórészeibe és ezek arányaiba. A külföldi és hazai versenyhorgászok már annyi receptet közöltek erre vonatkozóan, hogy a halak etetésére felsorakoztatott étkek változatossága, lassan eléri a francia konyha sokszínűségét. Ezek után már az sem meglepő, hogy azonos halfajra, néhány közös összetevőtől eltekintve, az arányok és az alapanyagok tekintetében teljesen eltérő ajánlással kecsegtetnek a különböző világ bajnokok. Érdekes módon az egymástól eltérő színű és aromájú ete-

tőanyagok gyakran azonos eredményt produkálnak. Akkor hol itt az igazság? Egy biztos, nem abban, hogy hány százalék őrölt kókusz és földimogyorót teszünk az etetőanyagba, bár bizonyos helyzetekben ez is befolyásolja a fogás mennyiségét.

Ebben a kérdésben is meghatározónak tartom a hit erejét, melyet a tapasztalat és alkalmanként a téves megítélésből táplálkozó belső meggyőződés épít fel a horgász elméjében. Az érthetőség kedvéért újabb példa: Zénó horgásztárs keszegezni indul. A reklám és egyéb be nyomások hatására a szaküzletekben kiválasztja a ...Brassen (dévérkeszeg) etetőanyagot a sokféle márka közül. A vízparton megfelelő keménységű gombócokat készít, beetet és elkezd horgászni. Etliek félóra, jelentkeznek a kapások, horogra akadnak a dévérek, bodorkák. Néhány óra időtartam alatt több kiló vegyes hal a zsákmány, Zénó elégedett. A következő héten újra ugyanoda megy, már előre teljes izgalomban van a várható fogás reményétől. Emberünk kísérletező kedvű, ezért most egy másik híres cég dévérező etetőanyagából készít gombócokat és juttatja a vízbe. A több órás horgászat során egy árva kapása sincs, lógó orral távozik. Következtetése kézenfekvő: most másik etetőanyagot használt, mint előzőleg, ezért nem fogott.

Ha ezt követően újra szép zsákmányt könyvelhet el azzal az etetőanyaggal horgászva, amelynek a korábbi sikerét betudta, akkor olyan erős meggyőződés alakul ki emberünkben, melyet csak sok kudarc tud megingatni. És ekkor talán elgondolkodik azon, hogy lehet még jó néhány tényező, ami a korábbi eredményt, illetve eredménytelenséget befolyásolta.

Minket, horgászokat alkalmilag vagy tartósan uráló meggyőzések, esetleg babonák táptalaja a halak tulajdonságainak felületes ismerete. Ebben nem feltétlenül mi vagyunk hibásak. Egyszerűen arról van szó, hogy minden információt, amivel rendelkezünk a halfogás szerteágazó területén, tapasztalati úton szerzünk, amely nagyon időigényes feladat. Ez kiegészül még a halbiológusok kutatási eredményeivel. A vízvilág jól őrzi

A külföldi és hazai horgászok sok receptet közöltek

Fekessünk kellő bizalmat a csalinkba

A vízi világ jól őrzi titkait

Az egymástól eltérő színű és aromájú etetőanyagok gyakran azonos eredményt produkálnak

titkait, teheti, mivel jellegéből adódóan tartós és közvetlen megfigyelést számunkra nem tesz lehetővé. A kopoltyúsok viselkedésének és gondolkodásának részletes megismerése ezért szinte lehetetlen feladat, mert nem tudunk például egy folyóvízi keszegrajt nap mint nap, mondjuk egy éven keresztül megfigyelni, mint ahogy ezt az emlősállatoknál megtehetjük. Marad az akvárium és a betonmedence, amely az alapvető tulajdonságok megismerésére egy konkrét halfaj esetében biztosan megfelelő, nekem erről mégis az jut eszembe, mintha az ólban felnevelt házisertés viselkedéséből, reakciójából levont következtetéseket sarkalatosan át-helyeznének a vaddisznóra. Mégis azt mondom: jól van ez így! Könnyű elképzelni, mi lenne a mai mohó és kapzsi világban a halállományal, ha mindenki ismerné a

halak gondolatát is. Üresen tátonganának a folyók és a tavak.

A horgászat egy bevált séma lenne, úgy mennénk halat fogni, mint a boltba egy kiló kenyérért. Közös szenvedélyünk lényege semmivé foszlana, megszűnne a várakozás feszült izgalma, az örök kétkedés, hogy a megfelelő helyet, csalit és módszert választottuk-e, eltűnne a varázs, amely mindig körbevesz, valahányszor a vízpartra érve kézbe vesszük a horgászbótot.

Akkor inkább a megmosolyogni való babonák, téves elképzelések, kudarcok halmaza, mert ezek mellett a jó fogás élménye még kiemelkedőbb, a siker pedig marandóbb, az emlékezés sokáig ismételhető, csillogó szemű élményt nyújthat.

-ai

AQUAHUNT

A SIKERES HORGÁSZATÉRT

KLICK IDE!

Itt keresd a süllőt

módszerek és praktikák

www.horgaszkalandok.hu

Hogy hol is keressük a süllőt - nagyon összetett, bonyolult téma! Tartózkodási helye függ az adott víz jellegétől, (állóvíz, szabályozatlan vagy szabályozott folyóvíz,) annak mélységétől, biokémiai összetételétől, oxigéntartalmától, az áramlási viszonyoktól, a tereptárgyak vízben lévő elhelyezkedésétől - de függ az időjárástól, a fényviszonyoktól, a légnyomástól, az áradástól-apadástól, az évszaktól és a napszaktól is.

Állóvizek esetében talán kicsit egyszerűbb a helyzet: nincs áradás-apadás, (bár a vízszint azért tavak esetében is ingadozik többé-kevésbé) az áramlási viszonyok állandónak mondhatók és hiányzik a folyók állandó romboló-építő tevékenysége is. Próbáljunk találni egy-egy köves medervonalat, kereszt- vagy hosszirányú lépcsőzetes medertörést, gödrökkel, bukkanókkal tarkított feneket. Ha az adott állóvízen van süllő, biztosan itt fog rejteket találni. Amennyiben az említett meder-alakulatok hiányoznak, keressünk bedőlt fát, elárasztott tuskókat, vagy például egy völgyet elárasztva mesterségesen létrehozott tó esetében, próbálkozzunk a völgy eredetileg legmélyebb pontján, pláne, ha ez nem más, mint egy patakmeder! Más lehetőség híján a süllő búvóhelyet találhat a nádasok szegélyén vagy akár a csukához hasonlóan a hínárlyukakban is.

A megrendelésre, mértani pontossággal kivájt bányatavak helyzetével nem akarok foglalkozni: hitem szerint

vérbeli pergetőhorgász az ilyen vizeket nagy ívben elkerüli!

Folyóvizeink túlnyomó többsége szabályozott. A folyók állandó romboló-építő munkája miatt - tetszik, nem tetszik - erre bizony szükség van. Gyakran még ez is kevés, mert a természetet nagyon nehéz megzabolázni, kordában tartani. A folyamszabályozási munkálatok eredményeképpen különböző tereptárgyak, folyamszabályozási műtárgyak kerülnek folyóinkba, és ha már egyszer ott vannak, nézzük, mit profitálhat belőle a pergető süllőhorgász! (Nem keveset, az biztos!). Ezek a műtárgyak a következők lehetnek: ruganyok, sarkantyúk, T-gátak, párhuzamgátak, műgátak, zárások, partvédő, illetve partterhelő (depónia) kövezések. De egyszerű lehetőségeket teremt a zsilipek, hídlábak, vízierőművek jelenléte is.

A közel tucatnyi különböző műtárgyat természetesen más-más célokkal helyezték el, egy dologban azért mégiscsak megegyeznek: mindegyikük alaposan megváltoztatja a folyó jellegét. A rengeteg kő, az egyenetlen fenék, a változatos mederviszonyok, a felgyorsuló-lelassuló, oxigénben dús víz a süllő számára valóságos csemege. Elsőrangú életteret, kiváló búvóhelyeket, bőséges táplálékot ígér, nem csoda hát, hogy szabályozott folyóvízen a süllők többségét e műtárgyak környékén foghatjuk.

Vagy csak foghattuk? Lehetséges. A horgászat fejlődésével egyenesen arányosan fejlődik az orvhorgászat is. Egy-egy ismertebb, felkapottabb kövezésen gyakran csak apróságokat foghatunk, úgy másfél-két kilóig. Reményekkel telve indulunk pergetni, és nem értjük ered-

AKCIOSHORGASZFELSZERELESEK.HU

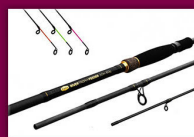
BRUTALFISH

KLICK IDE!

TÖBB, MINT 3000 TERMÉK, MINDEN AKCIÓS ÁRAKON!

-30%
-40%
-50%
-60%
-70%

www.akcioshorgaszfelszereselek.hu

Tel.: 06 30 476 2450 - brutal@akcioshorgasz.hu

süllőhorgászat

ménytelenységünk okát, mert nem tudjuk, hogy az adott kövezést pont az előző napon villanyozták, vagy más módszerrel rabolták le. Az amúgy is óvatos süllő memórialemezére mély nyomokat mar az életosztón sava, már ha egy-két ilyen jellegű atrocitást túlélt, biztosan nem fog többé megtelepedni egyetlen kövezésen sem, légyen az bármilyen csábító is számára. Sőt: nemhogy megtelepedni nem fog rajta, a továbbiakban egyszerűen tudomást sem vesz róla, és olyan élőhelyet választ, mintha szabályozatlan folyóvízben élne. Erről a tényről azonban az orvhorgász (orvhalász) nem vesz tudomást: tovább rabolja a kövezést, mert ugye a szakirodalom szerint az "tuti" biztos süllőtanya. Mi, pergetőhorgászok viszont ennél lényegesebben okosabbak vagyunk. Tudásunk legjavát hosszú évek gyakorlata során szereztük, az élet sűrűjéből merítettük. Elismerem ugyan, hogy a szakirodalom alapos tanulmányozása nagyon fontos tényező eredményességünk szempontjából, de bizonyos gyakorlati tapasztalatok után elég csak ránéznünk a vízre, és annak fodrozódásából, örvényléséből – burványlásából már tudjuk, hogy mi lehet a mélyben.

Nézzük meg hát, hogy hol találunk új búvóhelyet a kövezésekről kilakoltatott süllők, illetve hol is keressük őket szabályozatlan folyóvízen!

Ha van valami, amit a süllő igazán utál, akkor az az egyenletesen folyó, egyenletes mélységű, túlságosan puha, iszapos aljzatú, túlságosan sekély, oxigénben szegény víz. Alkalmanként azonban megtalálhatjuk itt (sőt: bizonyos nagyon speciális körülmények közt csak itt!), de vajon hol az a hely, ahol nagy biztonsággal rá is lelünk? Kiindulási alapként keressünk valami változatosságot, valamit, ami megtöri a folyó egyhangúságát.

Ez a valami nem más, mint egy kanyar. A kanyar külső ívén található a sodorvonal, és a folyó leg-

mélyebb pontjai. Az itt felgyorsuló víz faltörő kosként vágódik neki a partnak, majd az alsó áramlatoknak köszönhetően, oxigénben alaposan feldúsulva tér vissza a mederbe. A folyó romboló munkájának a kanyarok külső íve ékes bizonyítékai: szemmel láthatóan alámossa a partot, gyakran a vízparti fákat is alászakítva. Ilyen helyen a parttól egészen a sodorvonal túlsó széléig számíthatunk a süllő jelenlétére. A sodorvonal és a kanyar belső íve között előfordulhatnak hosszirányú, kagylós medertörések. Ezek szintén kiváló süllőtanyák, sőt: az igazán nagy, kapitális süllők leggyakrabban az ilyen medertörésekből kerülnek elő. Egy-egy ilyen medertörés jelenlétére bizonyos gyakorlat után a felette átfolyó víz fortyogásából, örvényléseiből, burványiból következtethetünk. Ezek után azt hihetnénk, hogy vége a kanyar kínálta lehetőségeknek, pedig dehogy: ott van még a belső ív. A külső ívvel ellentétben a folyó itt nem rombol, hanem épít, méghozzá zátonyokat épít. A zátonyok közti esések, esetleg a keresztirányú, lépcsőzetes törések viszonylag sekély vizük ellenére is rengeteg süllőnek biztosítanak búvóhelyet. Óriási előnyük, hogy itt elakadnunk szinte lehetetlen, ez a tény pedig nagy lehetőségeket kínál a kezdő pergetőknek. De a profik számára is terem itt babér bőven: pontosan itt, a zátonyesésekben és a homokpadokon alkalmazzák előszeretettel viszonylag újak számító wobblerező módszerüket, a kalapálást.

Nagyjából ennyit érdemes tudni a süllő tartózkodási helyeiről általánosan. Az általánosságokat viszont nagyban befolyásolja néhány külső tényező: az évszak, a napszak, az időjárás, a vízállás, a víz hőmérséklete, stb. Itt az ideje néhány szót ejteni róla, hogy miként és milyen mértékben befolyásolják ezek a tényezők a megszokásokat!

A süllő tartózkodási helyeiről leírtakat összegezve megállapíthatjuk, hogy a süllőt általában tagolt mederben, kemény, köves-sziklás fenekű, lehetőleg lassan áramló, hűvös, oxigénben dús vízben, kifejezetten nehezen meghorgászható helyeken kell keresnünk. A süllő életének nagy részét ezeken a búvóhelyeken tölti, mert mint azt nyomtatékosan leszögeztük, ez sokkal fontosabb számára, mint a táplálékbőség. Mindazonáltal állandó tartózkodási helyét időnként el kell, hogy hagyja, mert ennie ugye neki is kell, és a búvóhely közelében fel-felbukkanó halak méreteiknél vagy más egyéb okoknál fogva zsákmányként gyakran nem jöhetnek számításba.

Tehát el-elhagyja rejtekét, de hogy mikor és merre veszi az irányt, ezt nem árt tudnunk. De ezt majd egy következő lapszámunkban fogjuk leírni, addig is jó pecát kívánok Önöknek!

-ferenc-

azfishing.hu

Minden, ami horgászat A-Z-ig

KIT BOX XL

44.995 Ft

RBS BOX

48.990 Ft

RBS KIT BOX XL

59.895 Ft

HYDRA

the Best Solution

TÁSKÁK

www.azfishing.hu

**KLIKK
IDE!**

ROLLER BAG XL

38.996 Ft

Görbüljön a bot – irány a Mars!

Gondoltak már arra, miközben egy-egy márkás, igényes anyagból készült horgászbót tartottak a kezükben, hogy e horgászbót anyagát sokkal, de sokkal korábban alkalmazták kinn a világűrben, mint a Földön? Gondoltak már arra, miközben csúcsmínőségű horgászszinórt csévélték fel orsójukra, hogy e zsinór anyaga szintén megjárta már a csillagok és bolygók világát, még mielőtt horgászszinór készült volna belőle? Még nem? Akkor hát itt az ideje, hogy röviden, a teljesség igénye nélkül áttekintsük, hogy egy egyszerű magyar hobbihorgász vajon milyen módon profitálhat az űrkutatás során szerzett tapasztalatokból!

A világmindenség titkai már rendkívül régóta izgatják az emberiség fantáziáját. Az úgynevezett űrkutatás több ezer éves múltra tekint vissza. Sok ezer éve az ókori Föníciában, Babilonban, Egyiptomban az emberiség már igen intenzíven és csillapíthatatlan kíváncsisággal fűrkészte a csillagos eget, és primitív, kezdetleges eszközökkel is óriási eredményeket ért el, valamint rendkívül nagy jelentőségű, tudományosnak nevezhető tényyszerűségeket állapított meg annak ellenére, hogy akkoriban még saját, földi világról alig tudott valamit. Az ókori Babilonban például már a Krisztus előtti 600-as években minimális eltéréssel tudták megmérni bizonyos égitestek nagyságát és a Földtől való távolságát, az ókori Egyiptomban pedig tizedmásodperces pontossággal képesek voltak kiszámítani a napfogyatkozások időpontjait. De az embereknek ez nem volt elég. Az ember mindenáron ki akart jutni a világűrbe, hogy soha nem csillapuló kíváncsiságát és tudásszomját legalább részben kielégíthesse. Erre azonban várnia kellett még néhány évezredet, mert a gyakorlati megvalósuláshoz akkoriban még természetesen hiányzott az ahhoz szükséges elméleti tudás, valamint a nélkülözhetetlen és iszonyúan magas technikai háttér.

A nagy áttörés csak nemrégiben, a XX. század második felében következett be. Az ember ekkorra jutott el arra a technikai és tudásszintre, hogy előbb űrhajót, majd magát is kijuttassa a világűrbe, később idegen égitestekre. A különféle problémák megoldásával a világ legnagyobb koponyáinak hada küszkö-

dött, és temérdek pénzt öltek bele a legkülönfélébb kísérletekbe. (zárójelben jegyzem meg: az űrkutatás – rögtön a háborúskodás után – a második legköltségesebb emberi tevékenység). Azt hiszem, elég nyilvánvaló, hogy a világ legnagyobb tudósai nem a horgászeszközök fejlesztésére fordítják agyi energiájukat, és teljesen nyilvánvaló az is, hogy horgászati célú fejlesztésekre senki sem fog dollár milliárdokat finanszírozni. Az űrkutatásban ezt megteszik. Csakhogy az űrkutatás rohamléptekkel fejlődik ám! Ami tegnap még jó volt, ma már elavultnak számít – legalábbis kinn a világűrben. De ezeket az „elavult” technológiákat és még inkább az „elavult” anyagokat óriási örömmel veszik át a „földiek”, és az élet számos területén csúcstechnológiaként használják fel.

KÖNNYŰ ÉS ERŐS

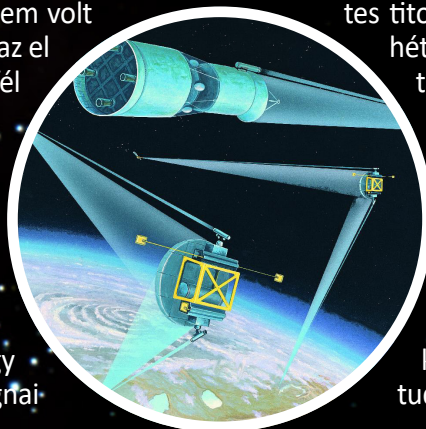
Kinn a világűrben igencsak mostoha körülmények – szélsőséges hőmérsékleti és nyomásviszonyok stb. uralkodnak – és az ember igencsak törékeny jószág, tehát csúcsmínőségű anyagokkal kell megóvni őt (és az érzékeny technikát is!) a szélsőséges körülményektől. Az űrkutatásban felhasznált anyagok tehát mindenekelőtt rettenetesen erősek és ellenállóak. Persze az erő még egymagában nem elég. Ezeknek az anyagoknak nagyon könnyűeknek is kell lenniük. Nem tudom, hányan tudják: ha egy felszálló űrhajó tömegéből csak egyetlen kilogrammot sikerül lefaragni, ennek köszönhetően ezer kilogramm(!), igencsak drága üzemanyag válik feleslegessé. Ezért kell a folyamatos fejlesztés. Az űrkutatásban éppen használatos anyagok titkát természetesen szigorúbban őrzik, mint az U.S.A arany-

tartalékát Fort Knox-ban, de ha van már helyette jobb, azaz még könnyebb és még erősebb, akkor sor kerülhet földi, például sport célú felhasználásukra. Eredetileg űrhajózási célokat szolgált például az a nagyon különleges műanyag, melyből jelenleg a Forma-1-es versenyautók üzemanyagtartálya készül. Egy ilyen üzemanyagtartály – mindamelllett, hogy kb. kétszáz liternyi üzemanyagot képes befogadni – alig néhány kilogramm, ráadásul négyzetcentiméterenként 75 tonna(!) nyomásnak képes ellenállni a legkisebb deformálódás nélkül! De hasonlóan könnyű és erős anyagokból készítenek versenyszánokat, topogánokat, bobokat, kishajó- és csónaktesteket is, és ami itt és számunkra igazán lényeges: különféle horgászszerszözöket is.

BOTOK

Régi igény a horgászbotoknál, hogy egyszerre legyen minél könnyebb és minél erősebb. Pontosan az űrkutatásból átvett anyagoknak köszönhető, hogy a modern horgászbotok falvastagságát a gyártók a minimálisra csökkenthették anélkül, hogy ez a falvastagság-csökkentés a horgászbot teherbíró képességének (azaz erejének) csökkenésével járna. Akinek még sohasem volt a kezében egy igazán modern rakósbot, az el sem tudja képzelni, hogy tizennégy és fél méteres hossz esetén a bot súlya nem éri el az egy kilogrammot! Persze könnyűsége – azaz minimális falvastagsága ellenére – egy-egy ilyen csúcs versenybot rettenetesen erős is, a profi versenyhorgászok többkilós halakat rángatnak ki velük a törés veszélye nélkül. De nem is kell ilyen messzire menni. Egy modern pergetőbot, feeder vagy bolognai

– ugyanezeket a jó tulajdonságokat kínálja – tehát a minimális önsúllyal párosuló maximális teherbíró képességet (erőt) –, méghozzá ma már többé-kevésbé elérhető áron. Ráadásul elmondhatjuk, hogy a „földi” fejlesztőmérnökök jelentős mértékben tudtak javítani az eredeti, űrhajózási célokra kifejlesztett anyagokon, méghozzá minden sporteszköz esetében célirányosan. Ennek köszönhető egy-egy horgászbot esetében a nagyon vékony falvastagságból adódó minimális önsúly, természetesen anélkül, hogy ez a falvastagság-csökkenés a horgászbot teherbíró képességének (erejének) rovására menne. Az üvegszálás, a szénszálás, a grafit, a kevlár, a boron és whisker botok anyaga a kezdetekben kivétel nélkül űrhajózási célokat szolgált. Ezek az anyagok képviselték azt a pokoli erőt és egyben minimális önsúlyt, amelyre az űrkutatási célok eléréséhez elengedhetetlenül szükség volt. Ezeket az anyagokat minden horgász ismeri, de hogy egy-egy továbbfejlesztett anyag – például az IM-6, az IM-7-DWC, az IM-8 stb. – pontosan milyen összetételű, ez már a „földi” fejlesztőmérnökök titka marad, hiszen a horgászciikkgyártás sokmillió üzlet. Ezért aztán érthető okokból a gyártástechnológia és főleg az anyagok összetétele hétpecsétes titok. Kiszivárgó apróbb információkból mi, hétköznapi horgászok többnyire csak annyit tapasztalhatunk, hogy a titkos „keverésű”, műanyagból-fém-ből-szénből „kotyvasztott” botok valóban könnyűek és erősek.

ORSÓK

A modern botokról első ránézésre nem tudjuk megállapítani azok kiválóságát, kézbe kell hozzá vennünk. Az orsókat nem tudjuk kézbe venni, ezeket nagyon alaposan

szemügyre kell vennünk – esetleg szétszedett állapotban –, hogy lássuk, milyen minőséget tartunk a kezünkben. A téma roppant egyszerű.

Az egy évtizeddel ezelőtt gyártott, peremfutó rendszerű orsó napjainkban senkinek sem kellene, még ha ingyen adnák, akkor sem. Háza ugyanis polimerizációs vagy polikondenzációs műanyag volt (miként a dob is) vagy valamilyen rém nehéz fém. Felkapókarja egy formára hajlított drót, a belső szerkezetéről nem is érdemes beszélni:

Puha alumínium, törekeny spiá-ter, műanyag, egyszóval gyorsan kopó, könnyen törő, igénytelen anyagok kavalkádja, kis helyre sűrítve. Ma már merőben más a helyzet. Orsóink háza könnyűfém, általában duralumínium és magnézium ötvöze-
te, mely könnyűsége ellenére minden tehernek ellenáll. (Gondoljunk csak a sportosabb gépkocsik könnyűfém-kerék felniére, mely ugyanebből az anyagból készül!) Ezek a strapabíró könnyűfém ötvözetek szintén hamarabb bizonyítottak a világűrben, mint itt a Földön sporteszközként. De amennyiben orsónk háza és dobja nem könnyűfém-ből, hanem műanyagból készült, akkor sem kell kétségbeesnünk, ugyanis ez már egy szintén világűrt megjárt, óriásmolekulájú műanyag, melyet a még jobb strapabíró képesség elérése érdekében fémmel, szénnel, grafitval vagy más, számomra ismeretlen anyaggal ötvöztek. Tudom, első hallásra ez egyeseknek furcsán hangzik, de attól még így van! Mai technikai tudásunk lehetővé teszi, hogy egymástól eltérő jellegű anyagokat ötvözzünk össze, még akkor is, ha ezen anyagok olvadáspontja nagyon eltér egymástól. Ma már mindennapos a fémmel, szénnel, grafitval ötvözött műanyag, és bizonyos tévhitekkel ellentétben az alacsony olvadáspontú műanyag nem fog szétégni, mivel a jóval magasabb olvadáspontú fém-szén-grafit vagy éppen üveg egyáltalán átmelegedne. Az ilyen anyagokból készült orsók dobja biztosan nem fog a szorosan tárolt, vastagabb zsinóroktól összeroppanni, mint ahogy ez 25-30 éve még viszonylag gyakran előfordult.

Aztán ott van az orsó belseje. A közönséges alumíniumot és műanyagot felváltotta a duralumínium-magnézium ötvözet, a vacak spiátert a nagy kopásállóságú bronz, sőt legújabbán a titán. A titán az egyik legkeményebb fém, wolframmal ötvözve pedig keménysége szinte a gyémántéval vetekszik – ne csodáljuk hát, hogy minden, magára valamit is adó horgászciikkgyártó legalább három év garanciát vállal termékeire. Bízhatnak is magukban, hiszen tényleg csúcsmínőségű anyagból rakták össze orsóikat. Kisebb terhelésnek kitett orsók esetében (például a match orsóknál) nagyon érdekes és hasznos megoldás a fém helyett teflon-lamellákból álló fékrendszer. Az orsók önsúlya a teflon alkalmazása által alaposan lecsökken, de a fékrendszer azért ugyanolyan jó hatásfokkal dolgozik tovább. Azt pedig a teflonról is illik tudnunk, hogy hamarabb járta meg a bolygóközi teret, mint ahogy serpenyő készült volna belőle, nehogy odaégjen a tojásrántotta... A „kulcsínhez” visszatérve: igényesebb orsók esetében

tapasztalhatjuk, hogy a felkapókart, a dob peremét és a zsinórvezető görgőt szintén titánnal vonják be, ezzel a megoldással csökkentik a súrlódást, javítják a hőelvezetést, és nagymértékben a kapásállóságot is.

ZSINÓROK

30-35 évvel ezelőtt, amikor én horgászni kezdtem, főleg az NDK-s Leska és a cseh Silon zsinórokat használtam. Ezek a műanyag zsinórok 0,35 mm-es átmérő esetén jó, ha öt- és fél hat kilogrammos szakítószilárdságúak voltak. Egy mai, modern, felső közepkategóriás zsinór szakítószilárdsága 0,35 mm-es átmérő esetében meghaladja a húsz kilogrammot, vagyis az utóbbi két-három évtizedben zsinóraink ereje a négyszeresére nőtt. (A következő két-három évtizedben ez az érték szintén meg fog négyszereződni, vagy még ennél is erősebb lesz, ebben biztos vagyok!) De a technikai fejlődés természetesen nem csak a szakítószilárdságnak jelentős mértékű megnövekedésében jelentkezett. Mai modern zsinóraink kapásállók, csomótűrők, bírják a napsugárzás káros UV-hatásait, és bírják a vizekben esetlegesen előforduló vegyi szennyeződések zsinórkárosító hatásait is, ráadásul mindezt egyszerre. Hogy egy zsinór egyszerre ennyi kritériumnak megfelelhessen, a hagyományos műanyagok alkalmazása alapanyagokként természetesen szóba sem jöhet. Átvették a helyüket az „ötvözetek”, a szénszálal erősítésű vagy éppen a teflonnal bevont zsinórok, és ezen anyagok felhasználásával megszünt a régi horgászati szakírók legfőbb dilemmája: Erőset vagy gyengét használjak? Az erősebb (magasabb szakítószilárdságú) zsinór régen gyakran túl sprőd, túl durva volt, nem igazán bírta a csomót sem, és egy-egy nagyobb megerőltetés hatására gyakran ki is szálkásodott, egy-egy nagyobb hal fárasztása után ki lehetett dobni úgy, ahogy volt. De ma az óriásmolekulájú műanyagból készült, és titkos adalékokkal ötvözött zsinórok használata esetén már nincs szükség rá, hogy belemenjünk az ilyen jellegű kompromisszumokba. Mai legalább felső kategóriás, de pláne csúczzsinóraink erősek is, lágyak is, csomótűrők és kopásállók is egyben. (A végére, zárójelben mindenképpen idekívánkozok még egy megjegyzés: a zsinórok kiválasztásánál azért ne a lehető legmagasabb szakítószilárdság legyen a mérvadó, egyáltalán nem biztos, hogy a legerősebb a legjobb is egyben!)

ÉS MI JÖHET MÉG?

Most gonosz leszek egy kissé, és megismertetem a Kedves Olvasókkal az ember által valaha is gyártott legerősebb anyagot – hadd fájjon a szívük! Ez az anyag ugyanis létezik is, meg nem is, használható is, meg nem is – de ükunokáink már lehet, hogy horgászni fognak vele.

Ezt az anyagot japán tudósok fejlesztették ki – de természetesen nem horgászati célokra: páternoszter-elven működő liftet szeretnének építeni belőle a Föld és a Hold közé. Ez közönséges kötélből vagy drótból soha nem sikerülhetne, hiszen a Föld–Hold távolság 380.000 kilo-

méter, és ennek a távnak a töredékénél egy közönséges drótkötél már a saját súlyát sem bírja el. (Elszakadna). De az új csodaanyag – neve nincs még – kibírja! Ha az emberi hajszál vastagságának megfelelő átmérőben állítják elő, akkor a szakítószilárdsága huszonkétezer kilogramm! Huszonkét tonnát elbíró hajszál – te jószágos Atyaúrsten! (Bár nem hajszál, hanem rettenetesen bonyolult szénatomok láncolata, melyek ezt az iszonyatosan erős kötést lehetővé teszik – de akkor is!) Gondoljunk csak bele: ha egy ilyen hajszálvékony, csak mikronokban mérhető átmérőjű, de huszonkét tonnás szakítószilárdsággal bíró zsinórral horgászhatnánk! Azt hiszem, ez még sok is lenne a jóból, hiszen ha ezzel a zsinórral elakadunk, azal lazán ki lehet húzni a Dunából a dugót, a beszakításhoz pedig minimum a Clark Ádám úszódaru segítségére volna szükség... De azért nem kell megijedni. Egyelőre – még jó sokáig – nem fenyeget az a „veszély”, hogy ilyen zsinórral horgásszunk. Ma még a japán tudósok is csak legfeljebb milliméteres hosszúságú darabokat állítanak elő belőle, ezekkel kísérleteznek, mert ez az anyag nem éppen a legolcsóbb anyagok közé tartozik. (Még nagyon finoman fogalmaztam!) Ebből az anyagból manapság egyetlen tizedmilliméter hosszúságú szakasz előállítására cirka harmincezer USA-dollárba kerül, ezért aztán a száz-százötven méteres kiszerezésre még egy kicsit várni kell... Egyébként, ha létezne is ilyen hosszban, vajon ki tudná megfizetni? Talán a brunei szultán, vagy még ő sem... Akinek kedve van hozzá, bátran kiszámíthatja, hogyha egy tizedmilliméter ebből az anyagból harmince-

zer dollárba kerül, akkor hány forintba kerülne egy száz-méteres kiszerezésű tekercs? Aztán most senki se higgye, hogy ez az anyag csupán a szerző fantáziájának szüleménye, ezzel az anyaggal komoly, tudományos műsorok és még komolyabb szakmai-technikai lapok foglalkoznak, mely műsorokat a szerző mindig megnézi (hű, de csinos a műsorvezető nő!), és amely lapokat a szerző mindig elolvassa. A baj csupán csak annyi, hogy ez az anyag még az úrkutatóknak is túl drága, akkor meg mit akarhatnánk mi, horgászok? Várjuk meg, amíg megépül az a lift a Föld és a Hold között, aztán várjunk még cirka ötven-száz évet, és már kereshetjük is a horgászboltokban! Hát ennyit a szuperlatívuszokról...

Kedves Olvasók! Az eddig leírtakat röviden, mintegy zárszóként összegezve el kell mondanom, hogy az ismertett anyagok csak a valóban igényes, kifizethető, de húzós árkategóriába tartozó horgászszközökben található meg. Aki kétezer forintért vásárol botot, háromezerért orsót, háromezerért zsinórt, az ne nagyon számíton rá, hogy rá is mosolyog az „úrkorszak”! Aztán feltétlenül meg kell jegyezni még azt is, hogy ezt a cikkemet nem szakmai anyagnak, hanem sokkal inkább csak érdekességnek szántam, mert a teljesség igénye nélkül íródott meg.

Legvégül pedig az úr kutatóinak üzenem innen, hogy a „lepotyogó”, „elavult” anyagokra és gyártástechnológiára a horgászok továbbra is igényt tartanak! Görbüljön a bot – irány a Mars!

(NG-GHIA)

**A TERMÉKET
KERESSÉK
A VISZONTELADÓI
HORGÁSZBOLTOKBAN!**

ALCATRAZ FEEDER

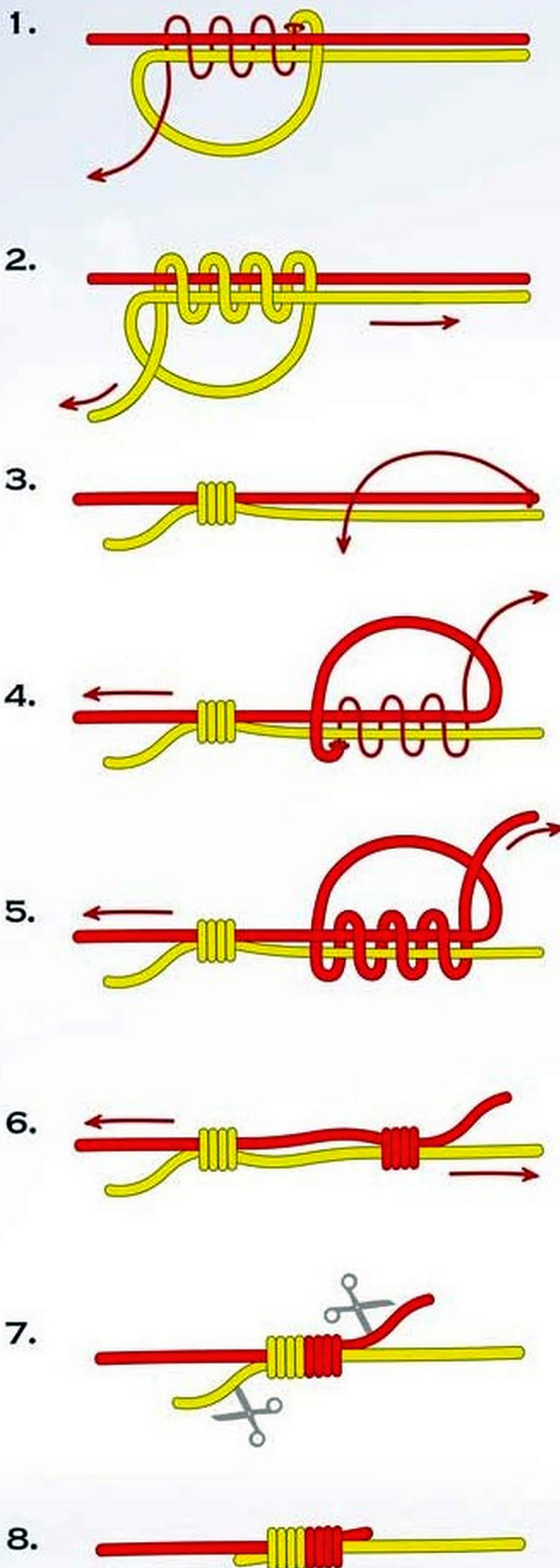

www.deakyfishing.hu

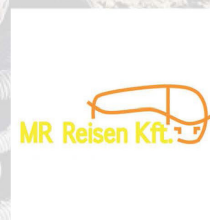
A facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/deakyfishing>

A viszonteladók linkje: <https://deakyfishing.hu/viszonteladok>

Nem árt, ha tudjuk!

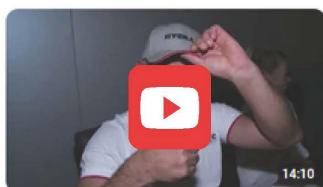
Köszönjük a támogatást szponzorainknak!

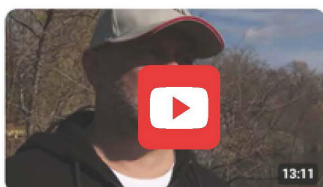
WESTLINE
WEBWORKS Kft.

ELSŐ ÚSZÓS HORGÁSZKUPA

VII. Gunaras Családi Wellness Horgász Hétvége-HYDRA Weekend
442 megtekintés • 1 hónappal ezelőtt

Teszt horgászat a HYDRA Match és HSC waggler botokkal a Hydra Weekenden.
997 megtekintés • 2 hónappal ezelőtt

VII. Gunaras Családi Wellness Horgász hétvége, és 2023 Versenysorozat évadzáró...
37 megtekintés • 3 hónappal ezelőtt

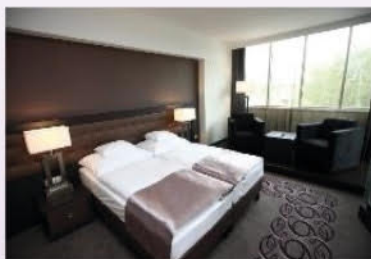

Novemberi Pontyok a VI. Gunaras Családi Wellness Horgász Hétvégén
165 megtekintés • 4 hónappal ezelőtt

GUNARAS RESORT SPA HOTEL

A Gunaras Resort SPA Hotel 2011. március elején nyitotta meg kapuit. A 8 hektáros parkosított területen fekvő, 93 szobás, visszafogott eleganciát sugárzó szálloda a pihenést, gyógyulást kereső vendégeket kiváló szolgáltatásokkal várja. A vendégek kényelmét harmonikusan berendezett szobák, 200 fős étterem, hangulatos bár, szivar-szalon, játéktér, gyermekjátsszók, squash és bowling pálya, valamint beltéri Diamant Spa wellness részlegünk szolgálja. A szálloda rendezvénytermei családi összejövetelekre, baráti alkalmakra, céges megbeszélésekre, alkalmi rendezvények lebonyolítására kiválóan alkalmasak.

Szobák&lakosztályok

Szobáink a mai kor követelményeinek megfelelően, különleges dizájnban, egyedi stílussal várják kedves vendégeinket. A vendégek hat szobatípusból választhatnak. A szobák mindegyike LCD Tv-vel, telefonnal, minibárral, internet hozzáféréssel (wifi), fürdőköntössel, hajszárítóval, fürdőszobai bekészítéssel és egyedi beállítású hőmérséklet- és légkondicionáló szabályzóval felszerelt és pótágyazható. Szobáink között mozgáskorlátozottak részére kialakított szobák is találhatóak.

Gasztronómia

Az impozáns terrasszal rendelkező első osztályú éttermünk akár 200 fő egyidejű befogadására is alkalmas. Vendégeink széles körű hazai és nemzetközi ételkínálatból, a diétás és a reformkonyha remekeiből, valamint gazdag italkínálatunkból választhatnak.

A szálloda földszintjén található drinkbár a vacsora után kiváló színhelye lehet a kikapcsolódásnak. Zártkörű rendezvények lebonyolítására is nagyszerű lehetőséget ad, így nem csak a szálloda vendégei részére nyújt színteret a szórakozáshoz.

Spa&Wellness

A szálloda minusz első szintjén található a beltéri Diamant Spa wellness részlegünk, mely rendelkezik egy élmény elemes medencével, egy jakuzzival, egy gyerek medencével, szaunákkal, gőzkabinnal és egy napozó terrasszal.

A szállodához tartozó Thermalium 2700 m² vízfelülettel, szabadtéri és beltéri medencékkel, (beltéri gyógymedencék, szabadtéri gyógymedencék, élménymedencék, úszómedence, strandmedencék, gyermek-kalandmedence, trambulín medence), 6-pályás csúszdaparkkal, finn szaunával, infrakabinnal, gőzkabinnal, só szobával, egzotikus wellness kezelésekkel és kiváló gyógy-szolgáltatásokkal áll minden korosztály rendelkezésére. (A strandfürdő, valamint a 6-pályás csúszdapark időszakos üzemeltetésű.)

A szállodához tartozó gyógyfürdő európai színvonalú gyógyászati központ, ahol szakképzett személyzet, és a legmodernebb gyógyászati kezelések biztosítják a vendégek gyógyulását, regenerálódását.

ELÉRHETŐSÉGEINK:

7200-Dombóvár-Gunaras,
Kernen tér 1.

Tel: 74/566-390

E-mail: hotel@gunaras.hu

Web: www.gunaras.hu